

- [Home](#)
- [Kern](#)
- [Contact](#)

Kom maar op met dat ‘nieuwe normaal’!

Gepubliceerd op 30 november 2021 om 14:15

We leven momenteel in een transitiefase naar een nieuwe wereld. Een wereld waar het aan ons, studenten en jongeren, is hoe we die wereld willen inrichten. De manier waarop we samenleefden was niet meer houdbaar. Bij gebrek aan zingeving van het leven zelf haalden we zingeving uit vakanties, spullen en status. Voor (schijn)veiligheid keken we naar de overheid. ‘Maak een wet, help ons!’ De overheid lijkt de verantwoordelijkheid te zijn gegeven om te bepalen wat goed voor ons is. Als je het Vondelpark in Amsterdam inloopt wordt er een bord in je gezicht gedrukt met wat er allemaal verboden is: niet barbecueën, geen harde muziek, geen alcohol, ga zo maar door. Deze trend zie ik terug in deze tijd. Op basis van ongefundeerde angst voor een virus dat voor 99,9% van de mensen nauwelijks een gevaar vormt, roept een groot

deel van de samenleving om steeds hardere maatregelen. Zijn we dan echt niet meer in staat om zelf verantwoordelijkheid te nemen en te bepalen wat goed voor ons is? Geven we nagenoeg al onze vrijheden op, omdat we geregeerd worden door angst? In dit stuk zal ik als rechtenstudent mijn visie geven over deze tijd en hoe ik de toekomst voor mij zie.

"Waarom gaan er zoveel juristen stilzwijgend akkoord met een inbreuk op onze grondrechten omwille het indammen van het coronavirus?"

Als jurist in wording zie ik met lede ogen aan hoe onze grondrechten verkwanseld worden. Grondrechten zijn nagenoeg absoluut en mogen slechts bij hoge uitzondering worden ingeperkt. Daar word ik op de universiteit immers mee doodgegooid. Waarom gaan er zoveel juristen stilzwijgend akkoord met een inbreuk op onze grondrechten omwille het indammen van het coronavirus? De doelpalen om een inbreuk te maken op onze grondrechten worden telkens verschoven door het demissionaire kabinet. Van teveel besmettingen naar teveel ziekenhuisopnames tot een nieuwe variant; er is telkens wel weer een nieuwe grondslag te vinden om ingrijpende maatregelen op te leggen. Er lijkt sprake te zijn van een vicieuze cirkel die, niet geheel toevallig, seizoensgebonden is. In de winter worden mensen immers vaker ziek door een verminderde weerstand, hetgeen ook momenteel aan de gang is. De ziekenhuizen liggen, zoals nagenoeg elke winter, vol en code zwart dreigt zelfs. De oplossing is volgens Mark Rutte, Hugo de Jonge en 'experts' (lees: OMT) om het openbare leven (deels) plat te leggen en een coronapas verplicht te stellen op plekken waar veel mensen samenkomen. Het is tijd om uit deze vicieuze cirkel te stappen en te accepteren dat veiligheid niet ten koste mag gaan van vrijheid. Daarnaast is het ironisch dat we sinds maart 2020 uit angst voor de dood zijn gestopt met leven. Lees die zin nog maar eens.

Het behoeft geen verdere uitleg dat het niet wenselijk is om een precedent voor de toekomst te scheppen waar we onze grondrechten verkwanselen ten tijde van een zorgcrisis. Het is namelijk een zorgcrisis waar we ons in bevinden. De huidige crisis is het gevolg van jarenlang bezuinigen op de zorg. Daarnaast moet de zorg zich aanpassen aan de samenleving en niet andersom. Het geeft te denken dat er tijdens een pandemie meer geïnvesteerd is in handhaving van de maatregelen dan in de zorg. Gaat er nu een lichtje bij u branden? De overheid neemt in feite 'verantwoordelijkheid' voor eigen falen, zadelt u met niet-werkende maatregelen op en dwingt u uw lichamelijke integriteit op te geven. Toegang tot openbare plaatsen wordt zonder vaccinatie straks namelijk onmogelijk gemaakt. Het ligt zelfs in de lijn der verwachting dat de coronapas ook in het onderwijs én op de werkvloer verplicht zal worden. Dat zou een zoveelste disproportionele inbreuk op onze grondrechten betekenen.

"Zelf verantwoordelijkheid nemen en nadenken zit er niet meer in: dat moet de overheid voor ons doen."

Voor maart 2020 had ik nóóit kunnen bedenken dat zoveel mensen (stilzwijgend) akkoord zouden gaan met zulke vergaande vrijheidsbeperkende maatregelen. Veel mensen die ik hoog heb zitten stemmen hiermee in. Hoe kan dat? Ze hebben immers de capaciteiten om in te zien dat we ons niet op dit hellende vlak moeten willen begeven. Het probleem ligt in mijn ogen dan ook dieper. Het kritisch denkend vermogen van mensen wordt langzaam uitgeschakeld en – zoals eerder gezegd – kijken we bij problemen naar de overheid. Zelf verantwoordelijkheid nemen en nadenken zit er niet meer in: dat moet de overheid voor ons doen. Op mijn studie wordt ons wél geleerd om kritisch te denken. Kritisch denken wordt daar echter begrensd door bepaalde kaders. Ga je buiten die kaders? Dan word je ‘geframed’. In de wetenschap ben je met intellectuele, kritische mensen continu opzoek naar de waarheid. De waarheid is niet een vaststaand iets. Sterker nog: het verandert continu. Je komt zo dicht mogelijk bij de waarheid door alle denkkaders los te laten, zonder vooroordelen zaken te onderzoeken en door een open debat aan te gaan waar niemand vooraf al een stempel opgedrukt krijgt. Waarschijnlijk vermoedt u al dat ik van mening ben dat van deze situatie momenteel geenszins sprake is.

Het is aan ons, studenten en jongeren, om een voorbeeld te geven hoe we de toekomst voor ons zien. Aan ons is de toekomst! Laten we beginnen met het kiezen voor verbinding in plaats van polarisatie. Ons beoogde doel is niet om nog meer verdeeldheid te zaaien. Dat is er al genoeg.

We moeten ons hardmaken voor een wereld waarin grondrechten weer centraal komen te staan.

Voor een wereld waar we weer het open debat aan kunnen gaan en we onze vooroordelen daarbij loslaten.

Voor een wereld waar er voor politici geen ruimte is om verdeeldheid te zaaien. (Hugo de Jonge, leest u mee?)

Voor een wereld waar mensen weer in staat worden geacht zelf te bepalen wat goed voor hen is.

In deze wereld is er géén ruimte voor uitsluiting op basis van iemands medische status.

In dit stuk komt het woord ‘vrijheid’ geregeld terug. Voor iedereen heeft vrijheid een andere betekenis. In juridische zin vallen onder ‘vrijheden’ meerdere grondrechten. Denk bijvoorbeeld aan: het recht op een gelijke behandeling, het recht op onaantastbaarheid van het menselijk lichaam en de vrijheid van meningsuiting. Door het in het leven roepen van de verplichte QR-code is onze vrijheid geconditioneerd. De voorwaarden van onze vrijheid kan de overheid elk moment veranderen. Zonder boosterprik heeft u als het aan de EU ligt straks geen groen vinkje meer. Is dat dan nog wel ‘vrijheid’ te noemen? Ik zie het eerder als het verkrijgen van privileges. U doet wat de overheid van u vraagt en krijgt daar een QR-code voor terug. Dat is impliciete dwang en daarmee een schending van de lichamelijke integriteit. De overheid bepaalt dus onder welke voorwaarden u mag gaan en staan waar u wilt. Wie zegt ons dat de QR-code zal verdwijnen en er - naast coronadoeleinden - geen andere voorwaarden aan verbonden zullen

worden? Hopelijk voelt u aan dat dit weinig weg heeft van een 'vrije samenleving'. Ik ben ervan overtuigd dat vrijwel niemand hierop zit te wachten. Daarom blijf ik proberen tot mensen door te dringen dat dit ons te wachten staat als we ons er niet tegen verzetten.

Ik heb er alle vertrouwen in dat we aan de vooravond staan van een wereld die vele malen mooier en echter zal zijn dan de vorige. De afgelopen 1,5 jaar ben ik in contact gekomen met zoveel inspirerende, wijze en mooie mensen die mij veel energie geven om deze strijd aan te gaan. In de kern willen we allemaal hetzelfde: liefde, gezondheid en vrijheid. Op basis van die drie factoren maken wij mensen keuzes. Niet elke keuze is voor iedereen begrijpelijk. Houd alleen altijd in uw achterhoofd dat mensen handelen vanuit die principes en ga van daaruit het gesprek aan.

Het is aan ons om het goede voorbeeld te geven. Aan ons is de toekomst.

Marijn Rinck – Student aan de Vrije Universiteit te Amsterdam